

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

910.2

Szerző

Berényi L.

Cím

Az idegenforgalom...

Hely

Idő

„1910”

Forrás:

Bpesti hírlap.

Személy

Bp.

(Hely)

1910

11/5

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Helyszám

Az idegenforgalom.

Írta Berényi László.

A nemzetközi repülőverseny, mely az idegenek tizezreit hozza ide a mi világszép fővárosunkba, aktuálisabb teszi ismét az idegenforgalom kérdését. Évek óta foglalkoznak hivatottak és hivatlanok ezzel a kiválóan közgazdasági kérdéssel, a nélkül hogy valami pozitív eredményt tudnának fölmutatni. Pedig az idegenforgalom fejlesztése annyi, mint emelni az ország adózőképességét, mert pénzt hoz az országba. A külföldi idegen tulajdonképpen fejleszti a maga módja szerint kivitelnket. Keresetet és ennél fogva jövedelmet ad a vendéglős és rokoniparoknak, azután szükséges árucikkek, emléktárgyak stb. vásárlásával szintén keresetet ad az illető iparosnak és kereskedőnek, mert az utasember mindig vásárol. Mindez, ha kellő módon ápoljuk az idegenforgalmat, óriás jövedelmet biztosíthat az országnak, illetőleg a lakosságnak. Olaszországnak évenként 600 millió lira jövedelme van az idegenforgalomból, a mi azonban semmi ahhoz képest, hogy mennyi jövedelmet biztosít a külföldi Franciaországnak, mert ezt a jövedelmet három milliárd frankra becsülik. De hát ily nagy számokról mi, fájdalom, még csak nem is álmodhatunk, mert Budapest nem dicsekedhetik oly nagy multtal, az ipar és művészet oly gazdag tárházával, mint a Szajna-parti város. A távolság minden tekintetben oly nagy, a viszonyok annyira különbözők, hogy Franciaország és Páris ez idő

szerint nekünk még nem szolgálhat mintagyanánt.

Ezért különben nem is kell nagy messzire menni, csak át a Lajtán. Ausztria egypár év óta nagy mértékben rávetette magát az ugynevezett idegenforgalmi iparra, még pedig szemmel látható eredménnyel. Az osztrák kormány maga vette kezébe a dolgot. Az osztrák vasúti minisztérium kezdte még Wittek miniszter személyes kezdesére, a mióta pedig Ausztriában fölláttatták a közmunka-minisztériumot, itt van az idegenforgalmi középpont egy miniszteri tanácsos vezetésével. Ennek a középpontnak az irányítása mellett szervezik az idegenforgalmat tartományonként, sőt vidékenként. Ez a decentralizáció nagy hasznára van az ügynek, mert az idegenforgalmat csakis a lakosság személyes közreműködésével lehet igazán fejleszteni. Példa erre Tirol, melynek 850.000 lakosára most már legalább is ugyanannyi idegen jut. És Tirol ennek köszöni, hogy míg azelőtt passzív ország volt, most erősen aktív, mert évi bevétele az idegenforgalomból jóval meghaladja immár a százmillió koronát. És ez alig egypár esztendő műve.

Magyarországnak egyáltalában nincsen idegenforgalma, pedig fürdő- és klimatikus gyógyítóhelyek dolgában bátran kiállja a versenyt az egész világgal. Nem is ezen mulik, hanem azon, hogy nem törődik ezzel a fontos ügygel senki, a lakosság meg éppenséggel nincs erre nevelve. Hisz ime, itt van Budapest, ez a

csodaszép város, melyhez foghatót én nem látam egész Európában, melynek gyógyítóforrásait már évszázadok óta ismerik, a mely földrajzi fekvésénél arra hivatott, hogy a nemzetközi kereskedelem csomópontja legyen és ez a város egy millió lakosával oly nyomorult az idegenek ellátásában. Nincs elég szállója, a mi pedig van, kevés kivétellel nem felel meg a nyugat-európai fogalmaknak. Nem akarok ebben a tekintetben Svájca hivatkozni, a hol az idegenek számára 1924 szálló áll rendelkezésre 124.000 ágygal, nem szólva a 10.000 ugynevezett kaszárnya-ágyról. A svájci hotelek bruttonyeresége 57 millió frank, a mi a befektetett tőke 4.7 százalékos kamatozásának felel meg. Ez a kamatozás mutatja, hogy a svájci vendéglősipar nem arra van alapítva, hogy egyszerre gazdagodjanak meg, hanem arra, hogy a jóra való kiszolgálás mellett aránylag olcsó árral állandóan odaszoktassák az idegent. Az utas szívesen adja ki pénzét, hisz azért utazik, de aztán megköveteli, még pedig joggal, hogy pénzéért nyujtsanak is neki valamit. A hol nincs rendes idegenforgalom, ott, hogy ugy mondjam, megnyúzzák az idegent, a mi pedig igen nagy baj, mert ha a jó hirt elviszik messzire, a rossz hirt messzebbre viszik, még pedig nagyobbítva.

A lakosságnak nagyon is kell arra ügyelni, hogy az idegen jól, ugyszólván otthonosan érezze magát nálunk. Ez alatt nem az értendő, hogy mi megvendégljük, tejbe-vajba fürösz-

Budapestnek vinnatknz n iságo

szük. Szó sincs róla. A hol lehet, udvariasan, szeretetreméltóan fölvilágosítást, utmutatást kell neki adni, hova, merre menjen, hol mit kaphat olcsón, ha alkalom van rá, ügyelni, hogy rutul be ne csapják. Van nálunk egy rossz szokás és ez az, hogy kinevetik az idegent, ha nem értik nyelvét, vagy ha különösnek találják szokásait. Ez nagyon csunya dolog és ebben a

tekintetben tanulhatunk a franciáktól, meg az olaszoktól, a kik soha ki nem nevetik az idegent, ha az ő fölfogásuk szerint még oly bolondot is mond. A francia meg az olasz tudja, hogy kedvessége, szeretetreméltósága jövedelmet jelent. Miért ne lennénk mi is kedvesek?

Az idegenforgalomnak nálunk talán megvolna még az a haszna is, hogy megismertetné jó magunkkal is saját országunkat és akkor kevesebben járnának a külföldre fürdőzni. Ha a magyar hegyvidék, a magyar Balaton, a magyar fürdő európai divattá válik, akkor a magyar ember is fölkeresné Magyarországot, ez lévén a divat és nem vinné ki a pénzt az országból. A nyereség tehát kettős. Először a külföldi jön be az országba és hoz pénzt, másodszor a magyar nem megy külföldre és nem viszi ki pénzét. Ez mindenesetre nagyban hozzájárulna ahhoz, hogy megjavítsa fizetési mérlegünket.

Persze odáig még sok víz fog lefolyni a Dunán. De végre egyszer mégis csak komolyan hozzá kell fogni. Ennél a dolognál érdekelve van a kormány, illetőleg az állam, Budapest főváros és az egész ország lakossága. Szervezni kell a dolgot. Tanulni nem szégyen, még az osztráktól sem. Tanuljuk meg az osztráktól az idegenforgalom szervezését, tegye meg kötelességét kormány, főváros és társadalom egyaránt és ne ijedjenek meg attól sem, ha a dolog esetleg nagyobb befektetéssel jár. A jó kereskedő tudja, hogy csak akkor van jövedelem, ha megteszi a szükséges befektetést. Nem szabad sajnálni a fáradságot és a költséget. Csak meg kell indítani, ez a fődolog; később már megy magától. De kezdjük meg tétovázás nélkül azonnal.